

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce a): **Ing. David Jánošík**, IČO: 72074477,
insolvenční správce společnosti SLOT Group, a.s.,
sídlem Gočárova 1105/36, 500 02 Hradec Králové,

žalobce b): **SLOT Group, a.s.**, v úpadku, IČO: 62741560,
sídlem Jáchymovská 142, 360 10 Karlovy Vary,

žalobce c): **CEC Praha a.s.**, IČO: 25673394,
sídlem Tlumačovská 1237/32, 155 00 Praha,

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Hoření 3540/7A, 400 11 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2020, č. j. 44799-13/2020-620000-61,

takto:

- I.** Žaloba se ve vztahu k žalobcům a) a b) **odmítá**.
- II.** Žaloba se ve vztahu k žalobci c) **zamítá**.
- III.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

IV. Žalobci a) se **vrací** zaplacené soudní poplatky v částce 4 000 Kč, které mu budou vráceny z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobci se společnou žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2020, č. j. 44799-13/2020-620000-61, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a) proti uloženému opatření zadržení věci úředním záznamem o zadržení věci ze dne 11. 2. 2020, č. j. 44799-2/2020-620000-61, kterým podle § 121 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „ZOHH“), byly zadrženy v provozovně žalobce b) s názvem HERNA SEON na adrese Černovická 5608, Chomutov, technická zařízení a věci spojené s provozováním hazardních her v úředním záznamu specifikované (dále jen „věci“), neboť kontrolní skupina žalovaného nabyla důvodné podezření, že technická zařízení jsou provozována v rozporu se ZOHH.

Žaloba

2. Žalobci ve své žalobě mimo jiné k aktivní legitimaci žalobce c) uvedli, že smlouvou o prodeji závodu ze dne 20. 2. 2020 mezi žalobcem a) jako prodávajícím a žalobcem c) jako kupujícím převedl žalobce a) vlastnické právo k celému závodu žalobce b) včetně veškeré podnikatelské činnosti spočívající v provozování hazardních her podle ZOHH.
3. Žalobci zcela odmítli, že by ve světle informací a skutečností, které měl žalovaný k dispozici v době posuzování námitek, byl odůvodněn závěr o existenci „důvodného podezření“, že v provozovně žalobce b) docházelo k porušování ZOHH, resp. k provozování hazardní hry, ke které by žalobci nesvědčilo povolení dle ZOHH. Žalovanému již v rámci předmětné kontroly bylo sděleno a doloženo, že technická herní zařízení byla provozována na základě řádného povolení vydaného Ministerstvem financí (dále jen „ministerstvo“). Pracovníkům žalovaného bylo již v provozovně předloženo rozhodnutí ministerstva ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-38884/2015/34-4, s vyznačenou doložkou právní moci ke dni 26. 9. 2015 (dále jen „rozhodnutí o změně“). Uvedené rozhodnutí vydalo ministerstvo v souvislosti s prodejem závodu společnosti MASOX a.s. a nabytím tohoto závodu žalobcem b) s účinností od 1. 10. 2015. Z tohoto rozhodnutí také vyplývá, že namísto dosavadního provozovatele MASOX a.s. se stává provozovatelem sázkové hry žalobce b). Ministerstvo schválilo aktualizované herní plány a uložilo žalobci b) povinnosti, které byly bezesbýtku splněny. Ministerstvo výslovně konstatovalo, že ostatní podmínky povolení sázkové hry obsažené v předchozích rozhodnutích o povolení zůstávají nadále v platnosti.
4. Žalovaný založil své důvodné podezření výhradně na zjištění, že se ve spisech ministerstva mělo objevit jiné znění rozhodnutí o změně, než jakým disponoval žalobce b), když uvedená nesrovnalost má být pouze ve výčtu jednotlivých rozhodnutí o povolení. Žalovaný byl upozorněn, že žalobce b) převzal rozhodnutí o změně ve znění, které bylo předloženo žalovanému již v rámci kontroly provozovny a které žalovanému opakovaně doložil ve formě úředně ověřené kopie originálu předmětného rozhodnutí. Žalovaný byl informován, že žalobce b) disponuje i originálem tohoto rozhodnutí a je připraven ho předložit k nahlédnutí. Žalobci si nedovedli vysvětlit, proč by mělo být v evidenci ministerstva založeno jiné znění rozhodnutí, ovšem, je-li tomu tak, nelze tuto skutečnost přičítat k tíži žalobcům. Tvzení žalovaného, že údajně s předloženými rozhodnutími nekoresponduje ani ministerstvem evidovaná žádost (ve svém rozsahu) není správné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Rozhodnutí o změně bylo vydáno na základě předmětné společné žádosti společnosti MASOX a.s. a žalobce b) datované dne 20. 8. 2015. V textu žádosti jsou pak vyjmenována všechna dotčená rozhodnutí, včetně rozhodnutí č. j. MF-84415/A/2013/34 („IVT SYNOT“), č. j. MF-96553/A/2013/34 („APOLLO GAMES VLT“), č. j. MF-105176/A2013/34 („MULTI LOTTO“), č. j. MF-107736/A/2013/34 („KAJOT VLT“). Je tudíž zřejmé, že žalovaný odůvodnil své podezření nepravdivou informací, neboť této žádosti ministerstvo v plném rozsahu vyhovělo.

5. Žalovaný tudíž v době kontroly nemohl mít a ani v současné době nemůže objektivně mít důvodné podezření, že v provozovně docházelo k porušování zákona a předložené znění předmětného rozhodnutí o změně plně odpovídá společné žádosti žalobce b) a společnosti MASOX a.s. Odnětí a zadržování věcí je tedy nedůvodné a nezákonné.

Vyjádření k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její odmítnutí ve vztahu k žalobcům a) a b) a zamítnutí ve vztahu k žalobci c) pro nedůvodnost. Uvedl, že prodejem zadržených věcí žalobci c), pozbyly žalobci a) a b) aktivní legitimaci, neboť v daném případě nelze aktivní legitimaci oddělit od vlastnického práva k zadrženým věcem. Dále uvedl, že v průběhu kontroly dne 11. 2. 2020 bylo zjištěno, že prostřednictvím koncových zařízení centrálního loterijních systémů s označením „IVT SYNOT“, „APOLLO GAMES VLT“, „MULTI LOTTO“ a „KAJOT VLT“ je provozována hazardní hra ve smyslu § 3 ZOHH. V průběhu kontroly byly předloženy kopie povolení k provozování hazardních her, a to rozhodnutí ministerstva ze dne 6. 9. 2013 pro provozování „IVT SYNOT“, ze dne 1. 10. 2013 pro provozování „APOLLO GAMES VLT“, ze dne 22. 10. 2013 pro provozování „MULTI LOTTO“ a ze dne 4. 11. 2013 pro provozování „KAJOT VLT“. V průběhu kontroly byly dále předloženy kopie rozhodnutí ministerstva č. j. MF-38884/2015/34-4 a č. j. MF-38884/2015/34-5, kterými se mění v nich uvedená rozhodnutí. Žalovaný porovnal obsah změnových rozhodnutí s obsahem rozhodnutí, která jsou uložena v informačním systému „Státní dozor nad sázkovými hrami a loteriemi“ a jejich porovnáním shledal rozpor ve znění povolení předložených žalobcem b) a povoleními, která měl k dispozici žalovaný. Žalovaný proto ověřil, a to prostřednictvím odboru 33 – Dohledu Generálního ředitelství cel obsah změnových rozhodnutí přímo u ministerstva a bylo zjištěno, že v případě uvedených loterijních systémů nebylo oprávnění k provozování hazardních her převedeno změnovými rozhodnutími z původního provozovatele na žalobce b), a proto bylo podle § 121 odst. 1 ZOHH zadrženo 8 herních zařízení včetně příslušenství, hotovosti a dalších věcí.
7. V průběhu kontrolního zjišťování nebylo žalobcem a) ani žalobcem b) prokázáno, že herní zařízení byla používána v souladu se ZOHH. Žalobce a) pouze dne 10. 3. 2020 předložil ověřenou kopii změnových rozhodnutí, nikoliv jejich originál. Předložená ověřená kopie byla ovšem pouze vidimována, tzn. předmětem nebylo ověření, že je vyhotovena z originálu. Předložením listin dne 10. 3. 2020 bylo důvodné podezření žalovaného ještě prohloubeno, neboť porovnáním předložené společné žádosti předané žalobcem a) a společné žádosti ve spise ministerstva byl zjištěn nesoulad obou listin. Dále porovnáním předávacího protokolu předloženého žalobcem a) a předávacího protokolu ve spise ministerstva bylo zjištěno, že podpisy potvrzující předání změnových povolení v listinné podobě se evidentně liší.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. Vzhledem k tomu, že v průběhu kontrolního zjišťování nebylo důvodné podezření vyvráceno a nadále trvá a vzhledem k tomu, že žádný ze žalobců nedisponuje řádným povolením, bylo podle kogentního pravidla obsaženého v § 121 odst. 1 věť první, resp. § 121 odst. 4 ZOHH, přistoupeno k zadržení věcí do doby, než o nich bude pravomocně rozhodnuto.

Další vyjádření žalobce c) a žalovaného

9. Žalobce c) ve svém vyjádření ze dne 22. 7. 2020 poukázal na rozsudky Krajského soudu v Brně č. j. 62 A 89/2020-97, č. j. 62 A 87/2020-92, č. j. 62 A 86/2020-92, č. j. 62 A 85/2020-93, č. j. 62 A 84/2020-91, č. j. 62 A 83/2020-92, č. j. 62 A 82/2020-91, kterými byla rozhodnutí v obsahově podobných věcech žalobce c) týkající se zadržení herních zařízení zrušena.
10. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 19. 8. 2020 reagoval tak, že se v projednávané věci jedná o jiný skutkový stav, neboť žalovaný měl před zadržením herních zařízení k dispozici zřetelné, konkrétní a dostatečné vstupní indicie, že dochází k porušování ZOHH. Dále podrobněji popsal průběh kontroly a rozpory mezi předloženými listinami a listinami v evidenci ministerstva.
11. V dalším vyjádření ze dne 13. 10. 2020 žalobce c) setrval na dosavadních stanoviscích, které podložil judikaturou správních soudů a Ústavního soudu, ze které dle jeho názoru vyplývá, že skutkové okolnosti projednávaného případu ani obsah správního spisu neposkytují oporu pro závěr o důvodném podezření. Dle jeho názoru je zjevné, že jsou v evidencích ministerstva nesrovnalosti, neboť rozhodnutí ministerstva vydaná v roce 2013 společností MASOX a.s. nebyla řádně zaevidována, změnová rozhodnutí neobsahovala v době kontroly řádnou doložku právní moci. Dále v okamžiku zadržení věcí nebyly relevantní dokumenty součástí správního spisu, čímž se žalovaný dopustil hrubého porušení procesních předpisů.
12. Ve svých vyjádřeních ze dne 20. 11. 2020 a ze dne 10. 3. 2021 žalovaný mimo jiné uvedl, že byly Policií České republiky zahájeny úkony trestního řízení pro přečin „Padělání a pozměňování veřejné listiny“ podle § 348 trestního zákoníku a že bylo zjištěno, že kontrolním orgánům celní správy byly předloženy padělky rozhodnutí ministerstva.

Posouzení věci soudem

13. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce c) se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
14. Dříve než mohl soud přistoupit k meritornímu posouzení věci, musel se zabývat podmínkami řízení, mezi které patří i aktivní žalobní legitimace žalobců a) až c). Ve věci je nesporné a vyplývá to již ze samotné žaloby, že Smlouvou o prodeji závodu z majetkové podstaty ze dne 20. 2. 2020 mezi prodávajícím žalobcem a) oprávněným jednat jako insolvenční správce za žalobce b) a kupujícím žalobcem c) došlo k převodu vlastnického práva organizovaného souboru jmění (závodu) žalobce b) včetně zadržených věcí (čl. II Smlouvy). Je tedy zřejmé, že po zadržení věcí dne 11. 2. 2020 došlo k úplnému převodu vlastnického práva ze žalobce b) na žalobce c). K tomuto převodu došlo ještě před podáním žaloby, která byla podána dne 7. 5. 2020. Předmětem zadržení bylo pouze omezení

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vlastnického práva, a nikoliv zásah do práv dalších, ostatně taková tvrzení žaloba ani neobsahuje. S ohledem na tyto skutečnosti je soud nucen konstatovat, že žalobci a) a b) byly osobami zjevně neoprávněnými k podání žaloby, neboť oprávněným k podání žaloby byl a je pouze žalobce c), který se stal vlastníkem zadržených věcí. Z tohoto důvodu soud výrokem I. rozsudku žalobu ve vztahu k žalobcům a) a b) podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl.

15. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
16. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Podle § 121 odst. 1 ZOHH, ve znění účinném do 31. 12. 2020, je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.
18. Podle § 121 odst. 4 věta první ZOHH, ve znění účinném do 31. 12. 2020, zadržení věci trvá do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto zákona.
19. Podle § 85 písm. e) ZOHH podléhají technické hry povolení.
20. Z úředního záznamu o zadržení věci podle § 121 odst. 1 ZOHH ze dne 11. 2. 2020 vyplývá, že důvodem zadržení věci bylo předložení dvou rozhodnutí ministerstva č. j. MF-38884/2015/34-4 a č. j. MF-38884/2015/34-5 kontrolovanou osobou [žalobcem b)], které v předloženém znění ministerstvo neeviduje. Současně rozhodnutí v předloženém znění nebyla evidována ani v informačním systému Státního dozoru nad sázkami a loteriemi (dále jen „SDSL“). S předloženými rozhodnutími nekoresponduje ani ministerstvem evidovaná žádost (ve svém rozsahu). Na základě těchto skutečností kontrolní skupina nabyla důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 ZOHH a přistoupila k zadržení věci. Žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí se zadržením věci ztotožnil a mimo jiné poukázal na to, že kontrolovaná osoba nepředložila originály rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že kontrolované osobě nebylo vydáno platné a účinné povolení k provozování technické hry podle ZOHH v kontrolované provozovně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

21. Ve věci je předmětem přezkumu soudem závěr žalovaného, že v době kontroly v provozovně žalobce b) existovaly natolik závažné skutečnosti, které zakládaly důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 věta první ZOHH a opravňovaly žalovaného k zadržení věci dne 11. 2. 2020.
22. Soud při těchto úvahách může vycházet pouze z podkladů, které měl žalovaný k dispozici v době kontroly, tedy ke dni 11. 2. 2020. Stejně tak žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí o námitkách mohl důvodné podezření na porušení ZOHH, které muselo existovat již ke dni 11. 2. 2020, pouze modifikovat nebo posílit, nemohl je ale odvodit z pozdějších skutečností či sdělení, o kterých v den kontroly nevěděl.
23. Soud předně konstatuje, že správní soudy ve srovnatelných věcech žalobce c) již opakovaně rozhodovaly. V těchto věcech rozhodoval opakovaně i Nejvyšší správní soud, a to rozsudky ze dne 10. 12. 2020, č. j. 9 As 191/2020-76, ze dne 6. 1. 2021, č. j. 6 As 247/2020-44, ze dne 28. 1. 2021, č. j. 4 As 263/2020-60, ze dne 1. 2. 2021, č. j. 5 As 263/2020-44, ze dne 9. 2. 2021, č. j. 2 As 261/2020-75, ze dne 11. 2. 2021, č. j. 4 As 243/2020-67, ze dne 31. 3. 2021, č. j. 3 As 249/2020-96, a ze dne 20. 1. 2022, č. j. 8 As 217/2020-37. Ve všech těchto věcech zadržel celní úřad technická herní zařízení na základě identického podezření jako v projednávané věci, tj. poté, co zjistil, že změnová rozhodnutí předložená v průběhu kontroly se neshodují s rozhodnutími, která eviduje ministerstvo.
24. Zdejší soud nemá důvod se odchýlit od závěru vysloveného ve shora uvedených rozsudcích, podle nichž samotná existence dvou rozdílných znění změnových rozhodnutí poskytovala dostatečný skutkový základ pro důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 ZOHH. Rozsudky krajských soudů, na které žalobce c) odkazoval na podporu své argumentace, neobstály v kasačním přezkumu Nejvyšším správním soudem.
25. Vstupní a dostatečnou indicií pro své závěry žalovaný v nyní projednávaném případě měl, jelikož v systému SDSL nevedl k žalobci b) platné a účinné povolení k provozování technických herních zařízení nalezených v kontrolované provozovně. Veškerá zařízení, která žalovaný zadržel, byla stále vedena na společnost MASOX, a.s. Souhrn těchto skutečností lze dle názoru soudu považovat za dostatečnou a konkrétní vstupní indicií pro vznik důvodného podezření.
26. Platnost předložených rozhodnutí žalovaný v průběhu kontroly zpochybnil na základě jejich odlišnosti od rozhodnutí, které mělo v evidenci ministerstvo. Na to odkazuje i rozhodnutí o námitkách. Tvrzení žalobce c), že ve svém rozhodnutí žalovaný pravost předložených změnových rozhodnutí nezpochybňoval, proto nejsou pravdivá. Právě jejich zpochybnění bylo zcela dostačující, jelikož v průběhu kontroly nebylo možné přímo prokázat, že předložená změnová rozhodnutí jsou podvrhem.
27. K nesprávně vyznačeným doložkám právní moci na rozhodnutích o změně soud uvádí, že neprokazují správnost rozhodnutí předložených během kontroly. Z chybného vyznačení doložek právní moci nelze dovodit, že by žalobce b) předložil rozhodnutí o změně, která by zahrnovala i rozhodnutí o povolení loterijních systémů s označením „IVT SYNOT“, „APOLLO GAMES VLT“, MULTI LOTTO“ a „KAJOT VLT“ v kontrolované provozovně, což je v daném případě klíčová okolnost.
28. S ohledem na výše uvedené tak soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, neboť v průběhu kontroly dne 11. 2. 2020 vzniklo důvodné podezření podle § 121 odst. 1 ZOHH, a to že žalobce b) provozuje herní zařízení bez povolení, a proto soud žalobu výrokem II. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

29. Výrokem III. rozhodl soud o náhradě nákladů řízení ve vztahu k žalobci c) podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť žalobce c) neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval. Proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo. Ve vztahu k žalobci a) a b) se uplatní pravidlo uvedené v § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
30. Jelikož řízení skončilo ve vztahu k žalobci a) a b) odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem IV. tohoto rozsudku o vrácení soudních poplatků (za žalobu a návrh na vydání předběžného opatření), které žalobce a) uhradil po podání žaloby v celkové výši 4 000 Kč. Tyto soudní poplatky budou žalobci a) v plné výši vráceny z účtu krajského soudu dle ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti výrokům I. až III tohoto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Proti výroku IV. není kasační stížnost přípustná.

Ústí nad Labem 18. dubna 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.